

a' méh mézet szed egy virágról, Úgy
rossz rosszról, de jó jóról ítélgazról.
Példát vévzen a' magáról a' ki mást
meg-szóll, Mert a' giz-gaz másokat - is
csak gaznak gondol, Által-ufztam már
a' Dunát, el - nem merültem, Rágalmazás
habjai közt partra nem értem.

Igaz ugyan ki szzeretöt akar tartani,
Kell annak-is rágalmazást sokat szen-
vedni, De mit hajtok rossz embernek
tsaholására, Éppen annyit mint rossz
ebnek ugatására.

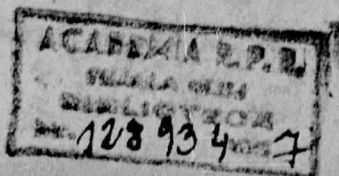
Hadd szapúllyanak, szóllyanak,
szájokban nyelvek, mint giz - gazok
még valaha ök-is bé-telnek, hadd szól-
lyanak, szapúllyanak haszontalanúl, En-
gem' sem hágy én Istenem gyámoltalanúl.

Mese, Mese, Mese, Mitsoda az?

A' paripa ugrál, a' gyenge bárányon,
Meg se tántorodik, csak nyerit vastagon.

L. F. H. V. B. B. talál - elé; ak-
kor meg-érdemled az Évát, vagy Sárát.
En-is meg-érdemlek ezért egy Pólturát.

V É G E.

Négy tíj Világi

É N E K E K.

Első:

Szomorú már nékem járásom kelésem.

Második:

Vajha ki-mondhatnám kínnyát én szívemnek.

Harmadik:

Ally előmben Rósám hadd bútsúzzam.

Negyedik:

Fáj, fáj, fáj, de mit tudok tenni.

Nyomtattatott ebben az Esztendőben.

E L S Ö.

1.

Szomorú már nékem járásom kelésem; talán ez Világban nem létszen örömem, mert az én édesem eltávozott tőlem, kiért el-bádgyadott's szomorodott szívem.

2.

Látom a' tavasznak mindenek örülnek, gyenge violákból koszorúkat kötnek, de az én bánatim mind csak öregbednek, mert nehéz gyötrelmek szívemen nem szűnnek.

3.

Zengedez az erdő fok szép ének-szókkal, tündöklük a' mező fok szép virágokkal, de én szegény fejem csak búval's bánattal, világból ki-múlok iszonyú kínokkal.

4.

Ládd melly tsudálatos a' szerelem' dolga; nintsen ez világban őnékie

nékie mássa, nints olly erős báltya, ki ötet meg-tartsa, mert a' kö-várat-is meg-meri hágnia,

5.

Aldjon-meg az Isten téged' édes rózsám, ha már nem lehet-is veled múlatásom, kérlek édes szívem ve-gyed ez írásom', jó szívvel lélekkel kedves tulipányom.

6.

Akarnám meg-tudni szívednek szándékát, en szívemhez való szíved' ajánlását, kiért az Istennek ne várjad áldását, mert meg-szegted szívem szavad' fogadását.

7.

Ne tsalogals kérlek mond-meg akaratom', hogy mint bizzam hozzád mutasd-meg szándékom' ha igaz legyen a' te ajánlásod, hogy a' mit-mondottál, azt meg-nem másolod.

8.

Kérlek édes szívem, kérlek, hogy tudósíts, hogy az én szívem' már több buba ne merítsd, eleget kínoztad el-bádgyadott szívem, a' kit meg-nem mondhat te előtted nyel-vem.

)(2

9. Ta-

9.
Talám azt gondolod hazudok előtted, de biz édes szívem majd meghalok érted, úgy annyira lettem elbúsult szívemben, az jártomnyi erő lintsen már testemben.

10.
Ollyan vagyok hidjed mint szélvészben madár, kit a' zápor-első úgy el-lankasztott már, szárnyai nem bírják, nem-is járhat immár, mindenfelől szegény fejére vesztet vár.

11.
Ollyan vagyok én már, mint útfélen az ág, kit valaki le-vág mindennütt reá hág, *repete*.

12.
Azért immár nékem a' koporsó készen, kiben már énnékem temetésefem leszen, az fejem felett-is egynehány vers légyen, melly emlékeztet én rólam-is tegyen.

13.
Itt fekszik egy árva, itt el-temetett, kinek már élteben a' bú v-
get vetett, nyugodjon ő szegény, bírja az egeket; mert élteben egyért ő lokat szenvedett.

MA.

MASODIK.

1.
Vajha ki-mondhatnám kínnyát én szívemnek, meg-magyarázhatnám fájdalmat lelkemnek, avagy tsak írásban ezeket tehetném 's az en kegyesemnek kezéhez küldhetnem.

2.
De nem tudom kire dolgomat bízhatom, kinek minden szómat bátran meg-mondhatom, mert olly állhatatlan most a' földi ember, mint szelekkel jadzó nyughatatlan tenger.

3.
Mindgyárt öszve-futnak én gonosz irigyim, le-tésznek, 's fel-vesznek, nem tudom mit tégyek: ha madárra bízom, a' sem mindenik hív, azok között-is van fok tetovázó szív.

4.
Galamb a' párjátúl meszszre útra nem megy, galambi pölhéshez természetben tsak egy, hollóra nem bízom, holló dögöt talál, mert meg-esnék hogy ő levelemmel le-száll.

5.
Szajkóra nem bízom mert tsak fészket őrszi, valamennyi titkom mindennek füttyölné: bagoly tsak éjjel jár,

) 3

jár, álmos ágyban henyél, az én kegyefemet fel-vernü nem merné.

6.

Gólya tsak kígyókkal rakja-meg a' száját, irigység foglalja annak szíve' táját, keményemben lakik egy füstös fetskétském, tsak a' lézzen nekem igaz követetském.

7.

A' ki a' szélnél-is sebesebben repül, repülve jól lakik legyekkel lenem ül, vidd-el madár vidd-el vidd-el levélkémet, hadd jó reménységben az én kegyefemet.

8.

Hajnalra oda jutsz, szálj-bé ablakjába, ama' szép hajnali nótátskádat kezd-el, ha kérdi ki-küldött? mond-meg én küldtelek, bizony szánni fogja bánatos szívemet.

HARMADIK.

1.

Allj előmbe rósám, hadd bútsúzam tőled, ha el-nem bútsúzom, bújdofsunk-el ketten, vagy meghalok érted, vagy enyémmé tézlek, édes szívem.

2. Fe-

2.

Fekete két szemed mire tsalt-meg engem', gyenge szép termeted mire hozott engem', vagy meghalok érted vagy enyémmé tézlek édes szívem.

3.

Ne menyj-el Galambom: ne repülj-el tőlem, jöjj vissza madaram, szálj-bé ablakomban; vagy meghalok érted, vagy enyémmé tézlek, édes szívem.

4.

Ha el-mégy-is szívem tsak hozzám igaz légy, igaz szereteted, hamisra ne fordítsd; vagy meghalok érted, vagy enyémmé tézlek, édes szívem.

NEGYEDIK.

1.

Fáj, fáj, fáj de mit tudok tenni,
Egyedül kell élni,
Eltemet szörnyen epeztetni,
Szívem' rabbá tenni:
Nékem én szerelmem
Vagynak veszedelmem.
Mert im' törben ejtettél immár,
Nem szabadítasz kár,

2. Ül.